

РЕШЕНИЕ

№ 7403

гр. София, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 08.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **6114** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 11, ал. 4 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/.

Образувано е по жалба на [фирма], депозирана чрез управителя А. М., срещу Решение № РД-08-1248/ 19. 04. 2021 г. на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, с която е отказан достъп до пазара на труда на лицето Д. М., гражданин на У..

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на основания акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. И., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноси по делото.

Ответникът – изпълнителният директор „Агенция по заетостта“, чрез процесуалния си представител юрк. И., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд - София град, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и извърши проверка на оспорвания акт, за да се произнесе, съобрази следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление вх. №

РДПТ-10-00-0756/ 17. 03. 2021 г. с искане за издаване на разрешение за работа на чужденец /Д. М./ в Република България. С писма рег. № РДПТ-10-00-755#3, РДПТ-10-00-755#2 и РДПТ-10-00-755#1 от 23. 03. 2021 г. в съответствие с чл. 3, ал. 1, т. 1 от Правилника за прилагане на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ППЗТМТМ/ е изисквана информация от МВнР, ИА „Главна инспекция по труда“ и дирекция “Миграция” на МВР за наличие на предпоставки или пречки за разрешаване на съответния достъп.

С писмо рег. № РДПТ-10-00-755#8/14. 07. 2021 г. главният секретар на ИА „Главна инспекция по труда“ е информирал административния орган, че по отношение на [фирма] има издадено Наказателно постановление № 22-007245/04. 02. 2021 г., влязло в сила на 17. 02. 2021 г., което е било заплатено на 02. 03. 2021 г. Допълнено е още, че срещу наказателното постановление е подадена жалба на 28. 04. 2021г. в ИА „Главна инспекция по труда“, по повод на която е образувано НАХД пред Софийския районен съд, по което няма постановено решение.

Предвид това, е издадено обжалваното Решение № РД-08-1248/ 19. 04. 2021 г. на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, с която е отказан достъп до пазара на труда на лицето Д. М., гражданин на У.. В мотивите на административния акт е посочено, че по отношение на [фирма] е установено нарушение във връзка с приемане на работа на чужденец, без работникът да има съответното разрешение или регистрация в Агенцията по заетостта. Последното било установено с АУАН, по който е издадено наказателно постановление № 22-007245/04. 02. 2021 г., влязло в сила на 17. 02. 2021 г. Поради това и на основание чл. 11, ал. 1, т. 6, ал. 2 и ал. 4 от ЗТМТМ е отказано издаването на разрешение за работа по чл. 42, ал. 1 от ЗТМТМ на [фирма].

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

С Определение № 5088/ 09. 07. 2021 г. на основание чл. 161 от АПК е възстановен срокът за обжалване на Решение № РД-08-1248/ 19. 04. 2021 г. на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта. Посоченият съдебен акт подлежи на обжалване заедно с решението, съгласно разпоредбата на чл. 161, ал. 3 от АПК.

Поради това съдът приема, че жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

Оспореното решение е постановено от компетентен орган, в съответствие с разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗТМТМ. Актът е издаден в предписаната от закона форма, съгласно изискването на чл. 59 от АПК. Същият е мотивиран, като са посочени правни и фактически основания за издаването му. Съдържа реквизитите, посочени в чл. 59, ал. 2 от АПК.

Отказът е мотивиран с това, че по отношение на [фирма] е установено нарушение по см. на чл. 75а, ал. 2 от ЗТМТМ във връзка с приемане на работа на чужденец, без работникът да има съответното разрешение или регистрация в Агенцията по заетостта.

С Наказателно постановление № 22-007245/04. 02. 2021г., спрямо [фирма] е ангажирана административнонаказателната отговорност по чл. 75а, ал. 2 от ЗТМТМ, за това, че дружеството в качеството на работодател е приел О. С., гражданин на У.

/трета държава/ на 01. 12. 2020 г. на работа, в рамките на предоставяне на работна сила, без разрешение за работа или регистрация в Агенция по заетостта.

Поради това, в обжалваното решение е прието, че са налице предпоставките на чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗТМТМ, съгласно чиято разпоредба отказ до пазара на труда се постановява, когато работодателят в предходната една година преди подаване на заявлението има влязло в сила наказателно постановление по чл. 75а, ал. 2, чл. 76, ал. 2 и 3 и чл. 77, ал. 1 и 2.

Съгласно чл. 64 от Закона за административните нарушения и наказания, приложим по аргумент от чл. 79, ал. 5 от ЗТМТМ, влизат в сила наказателните постановления, които не подлежат на обжалване; не са били обжалвани в законния срок; са били обжалвани, но са били потвърдени или изменени от съда. От доказателствата по делото се установява, че наказателно постановление № 22-007245/04. 02. 2021г. е било предмет на обжалване по НАХД № 20211110206745 по описа на Софийския районен съд за 2021 г.

При извършена служебна проверка в деловодната система на АССГ се установява, че процесното наказателно постановление е било потвърдено с решение от 05. 07. 2021 г. по НАХД № 6745/2021 г. по описа на Софийския районен съд, като само е намален размерът на наложената на дружеството имуществена санкция. Решението не е влязло в сила, тъй като е оспорено от дружеството с касационна жалба пред АССГ. По жалбата е образувано КНАХД № 9276/2021 г. по описа на Административен съд – София град, което към момента на постановяване на настоящия съдебен акт не е приключило.

Горното налага извода, че към момента на произнасяне на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта не са били налице предпоставките по чл. 11, ал. 1, т. 6 във вр. с чл. 42, ал. 1, т. 1 от ЗТМТМ. На основание чл. 35 от АПК административният орган е следвало да установи по безспорен начин дали има влязло в сила наказателно постановление, с което е ангажирана отговорността на [фирма] за нарушения по чл. 75а, ал. 2, чл. 76, ал. 2 и 3 и чл. 77, ал. 1 и 2 от ЗТМТМ.

Поради това, към датата на издаване на оспорвания административен акт не са съществували обстоятелствата, обуславящи отказ за достъп на пазара на труда по отношение на [фирма] за лицето Д. М., гражданин на У.. Към датата на произнасяне с Решение № РД-08-1248/ 19. 04. 2021 г. на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта липсва влязло в сила наказателно постановление за нарушения по чл. 75а, ал. 2, чл. 76, ал. 2 и 3 и чл. 77, ал. 1 и 2 от ЗТМТМ на дружеството. Ето защо настоящият съдебен състав намира, че оспорваното решение е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до нарушаването на материалния закон, поради което следва да бъде отменено.

При този изход на делото основателна е претенцията на оспорващото дружество за присъждане на разноски. Същата следва да бъде уважена в претендирания размер общо 350 /триста и петдесет/ лева, от които 50 /петдесет/ лева държавна такса и 300 /триста/ лева заплатен адвокатски хонорар. Възражението за прекомерност е неоснователно, предвид законоустановения минимум по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/ 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските въднаграждения.

Така мотивиран, Административен съд - София град, Второ отделение, 29-ти състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РД-08-1248/ 19. 04. 2021 г. на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

ОСЪЖДА Агенцията по заетостта да заплати на [фирма] сумата от 350 /триста и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: